Bart Meerdink



Engelbartus Frederik (Bart) Meerdink is geboren te Semarang, NOI, op 18 februari 1920. Hij had een twee jaar oudere broer, Wolter Hendrik.

Hun vader Frits Meerdink is een begaafd ingenieur. Hij werkt bij de Provinciale Waterstaat Midden-Java en heeft de leiding over de aanleg van grootschalige infrastructuur: wegen, bruggen en irrigatiewerken. De familie gaat wonen waar de projecten zijn, met als gevolg dat de jongens een reeks scholen in allerlei delen van de archipel bezoeken. Begin jaren dertig woont het gezin tijdens twee verlofjaren in Den Haag. Ze maken de oversteek met het legendarische schip de Dempo.

Terug in Indië schooieren Bart en Wolter door de immense natuur. Ze krijgen les in een oude vechtsport met stokken om zich te weer te stellen tegen de soms hardhandige cultuur van hun Indische buurtgenoten. Sport is belangrijk: ze zwemmen bij club Centrum in Bandoeng, spelen waterpolo en doen constant aan fysieke training. Ze zijn ook actief bij Scouting en allerlei verenigingen, elk moment biedt kans op een nieuw avontuur.



Bert voltooide de Hogere Burgerschool in mei 1940 en vervulde zijn dienstplicht in het KNIL, maar de marine trok hem meer. Uiteindelijk kwam hij op het Koninklijk Instituut voor de Marine (KIM) in Soerabaja, een fantastische maar keiharde opleiding.

Bart werd aan het begin van de oorlog krijgsgevangen gemaakt, na enige maanden ondergebracht in een school te Malang en in januari 1943 overgebracht naar een kamp nabij Batavia, waar de beruchte beul Sony de scepter zwaaide. Hij bleef hier echter niet lang want al snel volgde het bericht dat hij met 3.000 andere mensen zou worden overgeplaatst naar Singapore.

Op 25 januari 1943 vertrekt hij met de Tacoma Maru 2 (3000 ton) uit Tandjong Priok (haven van Batavia) naar Singapore. De mannen waren deels afkomstig uit het kamp Patekoan in Batavia. Dit transport werd aangeduid als Java Party 10, het 10e krijgsgevangenentransport dat van Java vertrok. Drie dagen later kwam het schip aan in Singapore. De krijgsgevangenen werden overgebracht naar het Changi-kamp. Daar aangekomen werd hij opgesloten in de voormalige Engelse kazerne te Changi Hills. Hier ontmoette hij zijn vader, die ook gevangen genomen en geïnterneerd was, voor de allerlaatste keer. Vanuit hier werden ze per trein overgebracht naar Ban Pong aan het beginpunt van de Birma-spoorweg in Thailand. Samen met duizenden andere krijgsgevangenen moet hij werken aan

de beruchte spoorlijn die Thailand met Birma moet verbinden: de Japanners willen een veilige bevoorradingsroute over land. Na een dodenrit per trein en een voettocht van meer dan 200 kilometer door de jungle begint de zwartste periode in zijn leven. Hij redt het tot het einde van de oorlog: *'Ik was sterk en heb geluk gehad. Het was onwezenlijk, aan het eind van de oorlog werd ik meteen goedgekeurd en heb ik met de Rode Olifantbrigade Bali gezuiverd van Japanse troepen.'*

Na de oorlog keerde Bart terug naar Nederland om in maart 1948 weer naar Nederlands-Indië te gaan. Hij bleef actief als militair.

Bart is overleden te Dordrecht op 11 juli 2012.

Meer informatie

Een gezin gaat ten onder (oorlogsgravenstichting.nl)
De Nederlandse Krijgsmacht - Meerdink, Bart
Makassar (japansekrijgsgevangenkampen.nl)
THAILAND (japansekrijgsgevangenkampen.nl)
Java Party 12 (japansekrijgsgevangenkampen.nl)
Tacoma Maru 2.htm